

til børn. Disse satser må derfor efter Justitsministeriets opfattelse anses for mindre egnede til at danne udgangspunkt for fastsættelsen af rådighedsbeløbet i sager om gældssanering, hvor der er spørgsmål om at opgøre det beløb, som skyldneren skal betale til sine kreditorer i en periode som led i sanering af en håbløs gældsforpligtelse.

Justitsministeriet er også enig med Konkursrådet i, at rådighedsbeløbet bør fastsættes på grundlag af en gennemsnitsberegning af Forbrugerinformationens husholdningsbudgetter, og at der som følge af de begrænsede forskelle i de forskellige persongrupper husholdningsbudgetter ikke er grundlag for at anvende forskellige satser for voksnes rådighedsbeløb afhængig af køn og alder. Hertil kommer, at Forbrugerinformationens husholdningsbudget synes fastsat med en vis rummelighed, herunder f.eks. med 1.518 kr. (2005-tal) hver måned til en 30-årig mands udgifter til posterne »leg og fritid« og »faste fritidsaktiviteter«. Anvendelsen af faste satser for rådighedsbeløbet for voksne vil endvidere lette skifterettens og medhjælperes administration af reglerne om udarbejdelsen af budgettet.

Det bemærkes, at de rådighedsbeløb, som foreslås af Konkursrådet, reguleret på grundlag af den foreslåede satsregulering i 2005-niveau vil være (afrundet):

For en enlig	4.600 kr.
For en person, der lever i parforhold	3.900 kr.
Barn 0-2 år	1.250 kr.
Barn 3-6 år	1.600 kr.
Barn 7-17 år	2.300 kr.

Disse beløb ses ikke at være lavere end de vejledende satser for rådighedsbeløbet, der i dag anvendes i Sø- og Handelsretten, der er landets største skifteret, jf. betænkningen side 144.

Der er i forbindelse med høringen endvidere anført, at skyldnerens bidrag til efterlønsordning bør kunne medtages som en udgiftspost på skyldnerens budget, således at skyldneren ikke skal afholde bidraget af sit rådighedsbeløb. Der er bl.a. peget på, at selv om efterlønsordningen reelt indebærer en opsparing for skyldneren, indebærer reglerne om efterløn, at skyldneren ikke altid vil kunne stoppe indbetalingerne til efterlønsordningen i afdragsperioden, uden at skyldneren mister retten til at gå på efterløn.

Som anført af Konkursrådet, må indbetalinger foretaget på efterlønsordningen for så vidt anses for en opsparing for skyldneren, der – i det omfang efterlønsbidraget tillades medtaget som en særskilt udgiftspost på budgettet – i realiteten vil blive finansieret af skyldnerens kreditorer, idet indbetalingerne medfører,

at der bliver et lavere beløb tilbage til kreditorerne ved opgørelsen af det samlede beløb, som skyldneren skal betale til kreditorerne.

Som det også er anført i forbindelse med høringen over betænkningen, må efterlønsordningen imidlertid anses for at være almindelig og sædvanlig for flere grupper på arbejdsmarkedet, ligesom der er en væsentlig offentlig finansiering af efterlønsordningen. Hertil kommer, at en skyldner, der stopper indbetalingerne til efterlønsordningen i afdragsperioden, i visse tilfælde vil kunne miste muligheden for senere at gå på efterløn. På denne baggrund finder Justitsministeriet det rigtigst, at skyldnerens bidrag til efterlønsordningen kan medtages som en særskilt udgiftspost på budgettet. Det bemærkes i den forbindelse, at der også i retspraksis er eksempler på, at efterlønsbidraget efter de gældende regler er medtaget som en udgiftspost på skyldnerens budget.

I forbindelse med høringen er det anført, at afdragsperioden, dvs. den periode, hvor skyldneren som led i gældssaneringen skal betale til kreditorerne, bør ned sættes fra de i dag sædvanlige 5 år til f.eks. 3 år. Konkursrådet har ikke fundet anledning til at anbefale en ændring af afdragsperioden, jf. betænkningen side 401. Justitsministeriet er enig i, at der med henblik på at opretholde en rimelig balance mellem hensynet til skyldneren og hensynet til kreditorerne ikke er grundlag for generelt at ændre den normale afdragsperiode på 5 år, og Justitsministeriet agter efter en vedtagelse af lovforslaget at udstede en bekendtgørelse om gældssanering i overensstemmelse hermed, jf. herom straks nedenfor.

Konkursrådet bemærker i øvrigt, at det bør overvejes, om bestemmelserne i grundlovens § 70 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 bør føre til, at en skyldner, der ikke er medlem af den danske folkekirke, på budgettet bør kunne fratrække en udgift svarende til folkekirkeskatten, jf. betænkningen side 165.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør en skyldner, der er medlem af et trossamfund, kunne medtage en udgift svarende til den lokale kirkeskat som en særskilt post på budgettet. Betaler skyldneren derimod ikke til trossamfundet, eller er skyldneren ikke medlem af folkekirken eller et trossamfund uden for folkekirken, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at medtage en udgift svarende til kirkeskatten som en særskilt post på gældssaneringsbudgettet. Det bør endvidere kun være bidrag til trossamfund, der er anerkendt ved kongelig resolution, eller som Kirkeministeriet har godkendt som trossamfund ved i medfør af ægteskabslovens § 16, stk. 1, nr. 3, at